

Sygn. akt IV U 28/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 czerwca 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	stażysta Renata Olędzka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 czerwca 2015r. w S.

odwołania L. P. (1)

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 28 listopada 2014 r. Nr (...)

w sprawie L. P. (1)

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o prawo do renty rolniczej

oddala odwołanie

Sygn. akt IV U 28/15

UZASADNIENIE

Decyzja z dnia 28.11.2014 roku Prezes Kasy Rolniczej Ubezpieczenia Społecznego odmówił wnioskodawcy L. P. (1) prawa do renty rolniczej, albowiem komisja lekarska Kasy orzeczeniem z dnia 25.11.2014 roku nie stwierdziła u niego całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym.

Od decyzji tej odwołanie złożył ubezpieczony L. P. (1), który wnosił o jej zmianę i przyznanie prawa do renty rolniczej. W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony twierdził, że decyzja jest dla niego krzywdząca, gdyż jest on osobą chorą psychicznie.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie, stwierdzając, iż ubezpieczony nie spełnia przesłanki z art. 21 ust. 1 i ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 20.12.1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników (t.j. Dz. U. z 2013 roku poz. 1403).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony L. P. (1), urodzony (...), był uprawniony do renty rolniczej w okresie od 4.11.2002 roku do 31.10.2014 roku. Kolejny wniosek o przyznanie mu prawa do renty rolniczej złożył w dniu 1.10.2014 roku. W toku postępowania

orzecznictwo komisja lekarska Kasy rozpoznała u niego następujące schorzenia: zaburzenia adaptacyjne na podłożu osobowościowym u osoby z obniżonym intelektem (k. 161v a.r.). Zdaniem komisji schorzenie to nie powoduje całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym ubezpieczonego. W związku z tym pozwany KRUS zaskarżoną decyzją z dnia 28.11.2014 r. odmówił L. P. (1) przyznania prawa do renty rolniczej na dalszy okres (k. 162 a.r.).

W toku postępowania odwoławczego Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarza psychiatry i psychologa (k. 11-12, 13-14). Biegli wymienionych specjalności po przeprowadzeniu badania przedmiotowego wnioskodawcy oraz po zaznajomieniu się z dokumentacją lekarską z jego dotychczasowego leczenia zdiagnozowali u niego następujące schorzenia: zaburzenia adaptacyjne, łagodne zaburzenia poznawcze oraz inteligencję niższą od przeciętnej (poza obszarem upośledzenia umysłowego). W ocenie biegłych schorzenia te nie powodują całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym.

Do opinii tej ubezpieczony nie złożył zastrzeżeń zarówno pisemnych, jak i ustnych (k. 22 a.s.). Pełnomocnik organu rentowego również nie wnosił zastrzeżeń do opinii biegłych.

Zdaniem Sądu Okręgowego opinia psychologiczno-psychitryczna sporządzona przez biegłych jest miarodajnym i obiektywnym dowodem stanu zdrowia psychicznego ubezpieczonego w dacie wydania zaskarżonej decyzji. Wydanie ostatecznej opinii zostało poprzedzone przeprowadzeniem badań psychologicznych, które były pomocne do postawienia diagnozy jak i oceny pod kątem zdolności do pracy w gospodarstwie rolnym. W uzasadnieniu opinii biegli omówili badania stanu psychicznego ubezpieczonego przeprowadzone ambulatoryjne, a także w warunkach szpitalnych poczynając od 2001 roku. Biegli odnieśli się do opinii psychiatryczno-psychologicznej sporządzonej w 2002 i 2003 roku. Zdaniem tych biegłych, przeprowadzone obecnie badania nie potwierdziły upośledzenia umysłowego, a nadto organiczne uszkodzenie (...) bez cech otępienia. Najistotniejsze, zdaniem biegłych, są stwierdzone czynnościowe zaburzenia adaptacyjne oraz łagodne zaburzenia poznawcze. W końcowej części opinii biegli stwierdzili, iż L. P. (2) nie był w przeszłości ani obecnie całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym.

Uzasadnienie opinii, w ocenie Sądu, jest przekonujące, albowiem biegli w sposób konkretny i stanowczy przedstawili argumentację medyczną odnośnie braku całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym ubezpieczonego L. P. (1). W tej sytuacji Sąd przyjął, iż u wnioskodawcy brak jest całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym. Niezbędnym warunkiem przyznania prawa do renty rolniczej jest w myśl powołanej wyżej przepisu ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników jest właśnie warunek całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym. Ubezpieczony tego warunku nie spełnia.

W związku z tym Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł o oddaleniu odwołania.